

DE L'EUROPA AL RADICALS

Un dijous. Plujós, assolellat, glaçat, esventat, tant s'hi val.

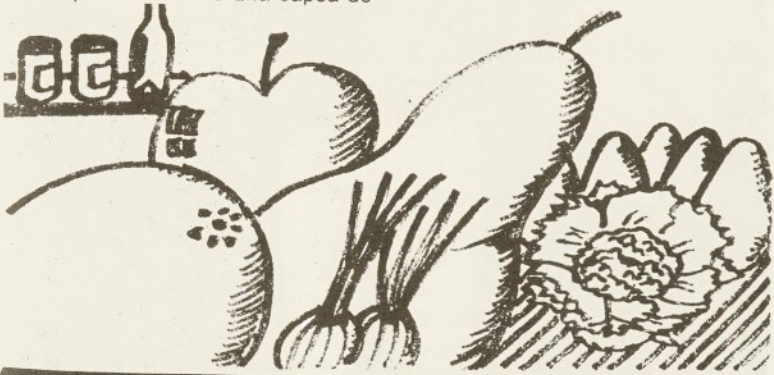
De bon matí, Carrer de Sta. Elisabet. Olor de gallinassa. Remor d'aviram que empastifa l'aire. Mans grassonetes que remenen ous rossos, ous blancs, ous petits i ous grossos. **A vint duros els blancs i a cent vint els rossos.** Mans grassonetes que estripen un full de la Vanguardia i emboliquen mitja dotzena d'ous arreglats de tres en tres. Mans grassonetes que remenen duros. Mans grassonetes que busquen canvi de mil a la pitrera o a la vora de la faixa. Mans grassonetes que donen el paquet d'ous amb un **si no plou malament un sembla que farà bonança** o un **no sé pas on anirem a parar.**

Mig matí. Entrada de la plaça de l'església. Saquets d'espècies de color vermell, negre, groc o de color de merda d'oca. Espècies que omplen el nas d'olors exòtiques o casolanes. **Posi'm tres unces de safrà.** Cop de paleta del venedor. L'ull esquerra mig cluc, el dret inquisitiu, intentant fer recompte de grams de safrà. **Quaranta - sis peles, bonica.** Deu duros que surten d'un moneder tronat dins unes mans arrugades. Ulls petits que no perden els deu duros que cauen dins una capsa de

llauna. Ulls petits que observen el viatge de tornada de la mà, i que resten fixos fins el **quatre fan cinquanta. Servidor.**

Migdia. La plaça del quartel. Espai obert. Espai sense forma. Espai poc adient pel Sant Pancràs i l'estampeta de sobre la taula. Espai poc adient pel casquet de rus del xarlatà. Herbes de tota mena. Herbes i consells de tota mena. Gesticulació enèrgica. Posat de pinxo. Veu de sopar de duro. **Un pegat ben calent als ronyons i curat segur. D'això no en trobarà en tot Espanya. Ho deixa bullir cinc minuts i s'ho beu. Matí i nit.** I tot seguit clavada segura. Badoocs que badoquen. Una veu incrèdula. **En temps de la guerra endevinava com estaven els familiars desapareguts. Com hi ha món.**

Abans de dinar. Davant del Casino. Rots de tripa i peu menjats a mig matí a l'Europa. Grupets de boines i caps pelats. Eixam de boines i caps pelats. Brunzir de tractes de pinxo. Brunzir una mica ranci de política. Brunzir de la cançó de l'enfadós que canta dels impostos. Brunzir de l'estira i arrossa de la borsa. Brunzir de la secada o la pedregada de torn. Brunzir una mica absolet.

SOBRE EL CENTENARI D'UN POETA

Si heu donat un cop d'ull als cartells que hi havia als aparadors aquests darrers dies, us haureu adonat que es feien uns actes, al Museu, commemorant el centenari del naixement d'en Josep Garner. Voldríem des d'aquí recordar també aquest senyor de Barcelona, benpensant i honest, que va passar molt de temps fora de Catalunya, ja sigui com a diplomàtic o bé perquè la guerra no el va deixar tornar. Era un bon model de burges culte, amb un gran domini de la llengua, capaç de deixar-nos bocabadats amb les seves traduccions — si teniu temps comenceu a llegir aquell monument de la literatura anglesa que es diu Pickwick d'en Charles Dickens, traduïda per Garner, us caurà la bava d'emoció — o bé amb el seu domini extraordinari de la llengua. Escrivia sobre una Catalunya ideal, feta de rius d'or, mars que semblen cabelleres i pobles de pesebre; era una Catalunya que existeix només en la imaginació del poeta però que li feia fer uns jocs, construir frases molt belles que, potser amagaven un país no tan bonic i ple de problemes i conflictes. Veieu com endevina l'arribada d'una primavera que és també ideal:

"Veig en el blau del cel un capdevall d'argent; el riu sembla tot d'or, atònit flori fa dies l'hivernal acònic que del mal temps avisa l'acaball..."

Nosaltres que vivim i parlem d'una Catalunya més real, no pas tan bella però més viva i contradictòria, recordem Josep Garner i voldríem que també apreciessiu les seves esplèndides aportacions a la nostra literatura.

CocTEL

Avui voldria aconsellar que solsament fent servir els millors productes s'obtenen els millors resultats. Aquesta afirmació és deguda a que diverses creencies diuen que per la preparació de certes begudes és millor fer servir productes de baixa, per no dir pèssima qualitat. Com per exemple la composició del popular "carajillo" o la no menys típica sangria, i inclús, en el popular "cremat"; ja que si a un bon cafè se li afegeix un ron excel·lent el resultat serà una agradable beguda. Tot el que no sigui així constitueix una estafa pel consumidor, i un atemptat a la salut.

"MAR BLAU"

Preparar en un vas mesclador

Gel
2/5 Ginebra
2/5 Wodka
1/5 Parfait Amour

Es mescla i es serveix en una copa de CocTEL, adornar-ho amb una guinda.

BEGUDES PER ESPERAR L'ESTIU

Planteur

Es barregen:

1 part de xarop de sucre de canya
4 parts de rom blanc
8 parts de suc de fruita (taronjada)

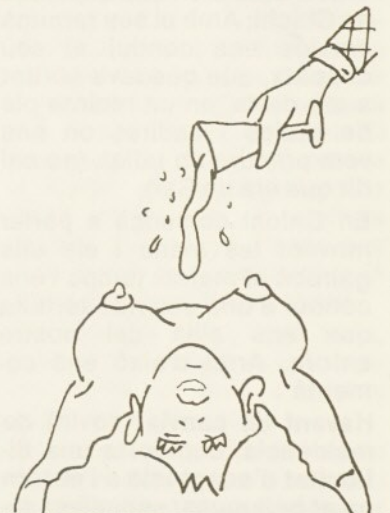
Es tira als vasos amb dos trossos de gel cadascun.

Mint Julep

Per a cada vas:

4 fulles de menta fresques
1 vas de licor de whisky
1 cullerada de postres de sucre

Es dissol el sucre amb una mica d'aigua; es piquen al morter les fulles de menta, s'hi afegeix el whisky i tot plegat es tira a un vas amb gel picat al fons. Es guarneix amb una branqueta de menta que surti del vas.

REFLEXIONS POST-ELECTORALS

Si el vent no us va clavar algun cop de pancarta el dia de les eleccions que us parés el cervell, podreu reflexionar una mica que ha passat a les eleccions. Ens guardem les opinions, per allò de no fer costat a ningú i que no se'ns vegi el llautó, però sí que ens agradaria que els qui llegiu aquestes ratlles no ho fessiu. Els resultats haurien de servir per fer-nos reflexionar sobre com és avui Catalunya i si els resultats que s'han obtingut ajudaran a què sigui millor i, especialment, que puguem millorar nosaltres. Si pensem que sí, tots feliços; si pensem que no, haurem d'intentar fer alguna cosa (ja seria hora!) per tal que aquest tros de món que és Catalunya, on nosaltres hi passem l'estona, els dies, les crisis i els tips de riure, esdevingui un país on cada cop més gent visqui millor. Amen.

